

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200918

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮೂರ್ತಿ

ಮತ್ತು

ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ಪ್ರಕಾಶನದ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ಇಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರದು

—ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ಮುದ್ರಕರು: ಬಳವಂತ ನಾರಾಯಣ ಬಾಗಲವಾಡಿ

ವೇಣೀಹನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗೋವಿಂದ ವೆಂಕಟೇಶ ಚುಳಿಕಿ

ಸಾಧನಕೆರೆ, ಧಾರವಾಡ

ಕವನ ಸಂದರ್ಭ

೧೯೨೪ ರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ತತ್ತ್ವಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ “ಆತ್ಮವು ಒಂದು ಕಲ್ಲು; ಬರಿ ಉಂಟು” ಎನಿಸಿತು. ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗ ಕುರಿತು ಓದುವಲ್ಲಿ ‘ದೃಶದವತ್’ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೈವಲ್ಯ ಬೋಧ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಚಮತ್ಕೃತನಾದೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇತಿಹಾಸದರ್ಶನವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸುವಾಗ ಮಾನವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೈಭವವೆಲ್ಲ-ಯಾರದೋ ಕನಸು, ಯಾರದೋ ಕಲೆ, ಯಾರದೋ ಭಾವ, ಎಸೋ ಲೀಲೆ ಎಂದು ಧ್ವನಿತವಾಯಿತು. ನನ್ನದೂ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತೋಚಿತು. ಬಾಳಿನ ಒಳಗತೆಯ ಚಿರಂತನ ಚಿತ್ರ—ಈ ಮೂರ್ತಿಬಿಂಬವು ಎಂದು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು ಎದೆಯಲ್ಲಿ.

೧೯೨೮ ರಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯ ಗೋಕಾಕರವರೊಡನೆ ಸಂವಾದ ನಡೆದಾಗ ಇದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ೧೯೩೧ರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮೊಂದು ಕವನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಹಿಯಾಗಿ ಬರೆದರು. ನವರಸರುಚಿ ರವಾದ ಈ ರೂಪ ಹೀಗೆ ಮೂಡಿಸಬಹುದೇ ? ಎಂದೆ; ಅದೇ ವರುಷ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕವನದ ಹೊಳೆಯ ಹಾಕಿ ೫ ಭಾಗ ಬರೆದೆ. ಒಂದು ‘ಗರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ಮುಂದೆ ಜಯಕರ್ನಾಟಕದ ಕೋಲಾ ಹಲದಲ್ಲಿ ಗುಂಪಿನ ಮಂಗಳವೆತ್ತಿದಾಗ ೪ ಭಾಗ ಬರೆದೆ. ೧೯೩೩ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಿಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವಾಗ ನಾಲವಾರು ಕಡೆಗೆ ತಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ, ಎಂಟು ಹತ್ತು ಸಾಲು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿದ್ದ ಮೂರ್ತಿ ಹೀಗಿದೆ.

ಕವನದ ವಾಸ್ತವಿನ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಅಷ್ಟುಷಟ್ಟದಿಗಳು ಮುಂಬಲ ಬಿಂಬಲದಂತಿವೆ ಕವನಕ್ಕೆ. ಕವನದ ಮೊದಲುಭಾಗವಾದ 'ಅಚಿಂತ್ಯ'ವು ರೂಪಕಾನ್ವಯೋಕ್ತಿಯ ತತ್ತ್ವಮುಖವಾಗಿದೆ. 'ಕೊನೆಯ ಹಾಡು' ಭಾವಫಲ. ಅಚಿಂತ್ಯ ಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನಾಗಮ್ಯವಾದುದು—

‘ರಸವೆ ಜನನ

ವಿರಸ ಮರಣ

ಸಮರಸವೇ ಜೀವನಾ’

ಇಷ್ಟೆ! ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳ ಪರಿಪಾಕಕ್ರಮವು ಪರ್ವ ಪರ್ವಕ್ಕೂ ಸ್ಫುಟವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನುಳಿದುದು ಸಹೃದಯ ಹೃದಯ ನಿಕಷದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದೋರ ಬೇಕು. ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೇಲಬೇಕು. ಅದು ಸಿಜವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ. ತೇಜ ವೆಣ್ಣೊ ಬೂದಿಯೆಣ್ಣೊ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಮೂರ್ತಿ

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

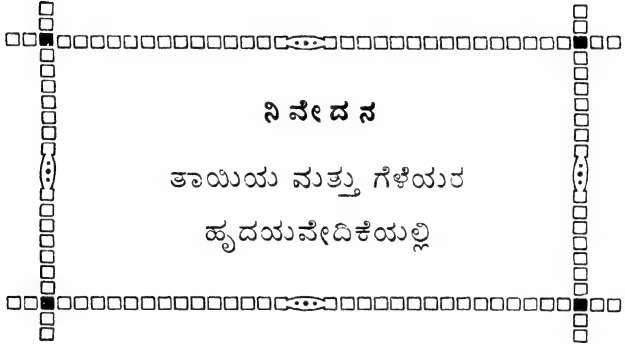
ಪ್ರಳಯಸೃಷ್ಟಿ	
೧. ಅಚಿಂತ್ಯ	೧—೨
೨. ಬಾಳು	೩—೪
೩. ಅರಸು ಕನಸು	೫—೬
೪. ಶಿಲ್ಪಿ	೭—೯
೫. ಮೂರ್ತಿ	೧೦—೧೧
೬. ಕೀರ್ತಿ	೧೨—೧೩
೭. ಮುಪ್ಪು	೧೪—೧೫
೮. ಮುಕ್ತಿ	೧೬—೧೭
೯. ಕೊನೆಯ ಹಾಡು	೧೮—೧೯
ಗಾರುಡಿಗ	೨೦

ಪ್ರಳಯ-ಸೃಷ್ಟಿ

ಹೊಗೆವೋಡ ಹಿಂಜಿ, ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ, ನೆನೆ-
ಸಿದ ರೂಪ ಹುಡಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ; ಮಬ್ಬು ಕವಿದು ಬರು-
ತಿದೆ; ಸ್ವಪ್ನಲೋಕದೊಳು ಆಕಾರ ಪ್ರಳಯವಿರು-
ವಂತೆ, ತುಂಬಿದೆ ನಿರಾಕಾರ ತಮ. ಚಿತ್ತಘನ
ನಿಜವನ; ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಮಿಸುಗುಡದೆ ಮನ
ತನ್ನ ಸುಂಗಿದೆ ತಾನು, ಯಾವ ಲೋಕವೋ ಇದಿರು ?
ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ದೃಷ್ಟಿ, ಚಿತ್ರ ! ನಿಶ್ಚಿತ್ರ. ಇರು
ವೆನೊ ನಾನು ? ಇಹುದೇನು ? ಒರಿಬಯಲ ನಿರ್ವಚನ !

ಮರಣ ಮೂರ್ಛಿತ ದೇಹಕುಸಿರು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ
ಸ್ಪಂದಿಸುವದಿದೊ ತಮವು; ದಿವ್ಯಶಾಲಗ್ರಾಮ
ವಿಲೆಯೊಳುದಿಸಿದ ಕೊಳಲ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯ ಮಧುರ
ಮುರಲಿನಾದವು ಕಣದಗಣ ಕುಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಸೋಗಿ
ನವಿಲಂತೆ, ಸುತ್ತು ಕಣ್ಣೋ ಕಣ್ಣು ! ಚಿರವಿಧುರ
ವೂರ್ವವಧು ಪಡೆದಂತೆ, ಮನವೆ ಮಂಗಲಧಾಮ.

ಮೂರ್ತಿ

ನಿ ನೇ ದ ನ

ತಾಯಿಯ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರ

ಹೃದಯವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮೂರ್ತಿ

ಅಚಿರಿತ್ಯ

೧

ನಿಜವ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ,
ನಿಜ ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ,
ನಿಜವೇನು ಮಗಳ ಹುಡುಗಿಂತ ಕೀಳೇ ?
ನಿಜವ ಕಂಡಿರುವೆಂಬ
ಕಣ್ಣುಬಂಧದ ಹುಂಬ!
ಮಳು ಹುಡುಗುಬ್ಬೇನು ಕಣ್ಣುಕೂಳೇ ?

೨

ಕಣ್ಣು ಕದಿರಿಸ ಕೈಯ
ನಿಲುಕದಾಚೆಯ ಮೈಯ
ನಿಜಕೆ ತಕ್ಕೈಯಬಿದ್ದ ಮಾತವುಲ್ಲ !
ನಿಜದ ನೆಲೆ ನಿಜಕ್ಕಿಲ್ಲ—
ಇದನು ಬಲ್ಲವ ಬಲ್ಲ,
ಅದರ ತಿರುಳನೆ ತಿಂದೆಯೆಂಬೆಯಲ್ಲ !

೩

ಮಳಲಹುಡಿಯೊಂದು ಹಿಡಿ
ನಿನ್ನ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ,
ಆದರ ಕತೆಯೇನು ? ಗತಿಯೇನು ? ಬಾಳು ?
ಯಾವ ತ್ರೇತಾಯುಗದ
ಹಾಳಾದ ಹಳೆ ಜಗದ
ತಳಕು ಬೆಳಕಿಲ್ಲಿ ಮಡಿದಿಹುದು ಹೇಳು !

೪

ಹರಿ ಮೇಲು, ಹರ ಮೇಲು,
ಬರಿಯ ಬರಹದ ಸಾಲು,
ಕಾಗುಣಿತ ತಿದ್ದಿಡಲು-ಬಳ್ಳಿ ಬದುಕೇ ?
ಎರಡೆಂದು-ಆದು ಒಂದು,
ಎರಡೊಂದು ಎಂದೆಂದು,
ಅಂಕಿಮಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ ಬೇಕೆ ಇದಕೆ ?

೫

ಕಂಡಕಂಡಹಾಗೆ ಸವ್ಯಭವ್ಯದಿವ್ಯವಾಗಿ ತೆರೆವೆ
ಓ ಅದೃಷ್ಟ ಓ ಅದೃಷ್ಟ ಓ ಅದೃಷ್ಟವೇ !
ಅವ್ಯತಜೀವಕೆಡೆಯ ಕೊಡುವನಂತಶಾಂತ ಜೀವಕಾಂತ !
ಓ ಅಚಿಂತ್ಯ ಓ ಅಚಿಂತ್ಯ ಓ ಅಚಿಂತ್ಯವೇ !

ಓಂ ಸ್ವಸ್ತಿ

ಬಾಳು

ನೆಲದ ಹೊಟ್ಟೆ ಬದುಕ ನೋಡು—
ಗಟ್ಟಿಗಲ್ಲು ಹಿಟ್ಟುಮಟ್ಟಿ
ಪದರು ಗುಂಡು ದುಂಡಿ ಬಂಡೆ,
ಮಟ್ಟಿಮಣ್ಣು ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣ
ಮಣಿಯಮಣಿಯ ಕಣಿಯಕಣಿಯ
ಗುಡ್ಡ ಮೊರಡಿ ಒಡ್ಡು ಸಾಲು.

ಧರೆಯ ವಸುಂಧರೆಯ ಬದುಕ
ನೋಡು—ಹಳ್ಳಹೊಳೆಯ, ಝರಿಯ
ಹರಿಯ ಸೆಳವು ಹೊಳವು ಹೊಳವು
ಸುಣುಪು ರೂಪುಗೊಡುತ್ತಲಿಹುದು.

ಕಲ್ಲಮ್ಮೆಯ ಮಿರುಗು ಬೆರಗು
ತಾಯಿನೆಲದ ಮೊಲೆಯ ಜಲದ,
ತಾಳೆಕೊಳುವ ಎದೆಯ ಹದದ

ನೋವ ಕಾಪ ಬೆಂಕಿಯುರಿಯ
ಸುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದು, ನೊಂದು
ಬಿಂದು ಕರಗಿ ಅರಗಿ ಮಿಸುಗಿ
ಮಿಣುಕಿ ಮಿಂಚಿ ಹೊಗರು ಹೊಮ್ಮಿ

ಗಾಳಿಯುಂಡು ಬಲೆತು ಬಳೆದು
ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡ ಗಂಡುಪಿಂಡ
ಬುವಿಯ ಬಸುರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು
ಮನೆಗೆ ಗುಡಿಗೆ ಮೈಯಕೊಟ್ಟು

ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗೊಂಡು ಬೆಡಗಸಿಟ್ಟು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೊಂಡು ಗೊಂಬೆಯಾಗು
ಸಿಂಗರಿಸಿತು ಬಯಲನು—
ನೋಡು ಕಲ್ಲನೆಲೆಯನು !

ಅರಸು ಕನಸು

ಅರಸು ಮನಸು—ಅರಸು ಕನಸು;
ದಿನದ ಜನದ ಮನದ ಬಿನದ
ಹಿಗ್ಗಿ ಸುಗ್ಗಿ ಹರುಹಿ, ಅವರ
ನಲಿವಿನೊಲುಮೆ ಬನದ ವಿಕದ
ಕುಕಿಲು ದಿನೆಯ ಮುಟ್ಟಿ ತಡಹಿ
ಜಗದ ವೊಗದ ವೊಗ್ಗಿ ಹೂತು
ನೆಲವೆ ಅರಸು ತೋಟವಾಗಿ
ಮೆರೆಯಬೇಕು.—ನೂರು ಕೈಯ
ಚಳಕ ಕುಸುರು ಹಸಿರುಮುರಿವ
ಬಳ್ಳಿ ವಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ
ಕೋಟಿ ಕಣ್ಣ ಕಣವು ಕಟ್ಟಿ
ಗುಡಿಯು ಹುಟ್ಟಿ, ಅದರ ಕಳಸ
ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟಿ ಮೆರೆಯಬೇಕು.—
ಅದರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚೆಲುವ
ಬಿಂಬವೊಂದು ನೆಲಿಸಿ ನಿಂತು

ಮಳೆಯು ಮಾಗಿ ಚಳಿಯು ಆಗಿ
ಅದುವು ಚಳಿತು ಸುಗ್ಗಿ ಚಿಗಿತು
ಬಿಸಿಲ ಹೂವು ಅರಳಿ, ಮರಳಿ
ಹಗಲು ಇರುಳು ಮಗ್ಗಲಾಗಿ
ಹೊತ್ತು ಹೊರಳಿ ಉರುಳುತಿರಲು
ಚಿಕ್ಕೆಗಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆದು
ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡುತಿರಲು—

ಈ ಬಿಂಬ ಸೊಬಗು ಎಂಬ
ತನ್ನ ಆ ವಿಶಾಲ ಚಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಹಾರಜೀವ ಹಕ್ಕಿ
ಹಿಡಿದು ಸಾಕಿ ಮುದ್ದನುಣಿಸಿ
ಮೆಚ್ಚು ಕುಡಿಸಿ ನಚ್ಚು ಮಾತ
ಕಲಿಸಿ, ಕುಣಿಸಿ, ದಣಿಸಿ, ತಣಿಸಿ,
ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕು ತೋರಿ
ದಾರಿ ಕಂಡಕಡೆಗೆ ಹಾರಿ
ಹೋಗಿರೆಂದು ಹಾರಬಿಡಲಿ.

ಮನುವ ಮನವು ಹರುಷಪಡಲಿ—
ಎಂಬ ಬಯಕೆ ತುಂಬುಗೊಂಡು,
ಆಸೆ ಬೆಲೆತು, ಕನಸ ಕಲೆತು,
ಆರಸು—ಮನಸನೊಲಿಸಿತು
ಪೀವಸದಲಿ ಸೆಲೆಸಿತು.

ತಿಲ್ಪಿ

ಆರಸನಾಜ್ಞೆ ತಲೆಯಲರಿಸಿ
ಶಿಲ್ಪ ತಂದ ಕಲ್ಲನರಸಿ.

ಚನ್ಮ ಸಫಲವಾಗುವಂಥ -
ವೂರ್ವ ನಿಮಿಷ ಒಂದಿಶೆಂದು
ಬಾಪ ಬೀವವನ್ನು ತುಂಬ
ಸೂಸಿಹರಿಯುವಂತೆ ಕಣ್ಣ
ಕೋಟ ಹರೆಯೆ, ಮೈಯು ಪುಲಕ
ಪುಲಕವಾಗೆ,

ಶಿಲ್ಪ ತನ್ನ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ
ಜೀವರೂಪ ಹಡೆಯಲೆಂದು
ಅಣಿಗೊಳಿಸಿದನುಳಿಯು ೧

ಉಳಿಯು ಕಲ್ಲನೊಳುತಿತ್ತು,
ಬಡನೆ ಬೀಜ ಬೀಳುತಿತ್ತು,
ಮೊಳಕೆ ಬಡನೆ ಮೂಡುತಿತ್ತು.

ಇಂದ್ರಬಾಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ
ಬಂದ ಬಂದ ಮಾವು ಎನಿತು
ಚಂದ! ಎನು ಚಂದ! ಸಫಲ
ವಾಗುವಂತೆ ಬೆಳೆಯುತಿತ್ತು.

೨

ತಾನು ಕಂಡ ಚೆಲುವ ಚೆಲುವು
 ತಾನೆ ರೂಪರೂಪವಾಗಿ
 ಮನದ ನಯನ ನಲಿಯುತ್ತಿತ್ತು.
 ತಾತ ತನ್ನ ತನಯನನ್ನೆ
 ಕದ್ದು ಕಂಡು 'ಎನು ಮುದ್ದು!'
 ಎಂದು ತಣೆದುಕೊಂಡಹಾಗೆ—
 ನೆನೆದ ನೆನೆದ ಕಾವಿನಿಂದ
 ಮನದ ಮಯಣ ನೀರು ಮೊಂದಿ
 ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದ
 ಅಚ್ಚೆ ನಲ್ಲಿ ಎರಕಹೊಯ್ದು
 ಚಿತ್ತಜನ್ಮನಾದನಂಗ
 ಅಂಗವನ್ನು ಪಡೆದ ಭಂಗ
 ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಹಾಗೆ
 ಆತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚಿತ್ರ
 ಮೈ ತಾಳಿ ಬಂದಿತು. ೩

ಜಿಸಿಲು ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬೆಂದ
 ನಲವ ಹಣಿಸಿ ತಣಿಸಲೆಂದು
 ಮರುಗಿ ವೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಎರಗಿ
 ಒಂದ ನೀಲಮೇಘ ಮಿಂಚಿ—
 ನಂದ ಮೆರಗಿ ತೋರುವಂದ

ಶಿಲ್ಪ ತಾನು ಕಂಡ ಕೃಪಾ-
 ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಂಡರಿಸಿದ,
 ಕಂಡರಿಸಿದ, ಕಂಡರಿಸಿದ,—
 ಕಂಡಹಾಗೆ ನಡುಗಿ ನಡುಗಿ,

ಬೆವತ್ತು, ಬಣ್ಣ ಗೆಟ್ಟು, ಜೀವ-
 ರಸವ ಹಿಂಡಿದಂತೆ ಕಣ್ಣು
 ಕರೆಯೆ, ಮಾತು ಬರದೆ, ಬಾಯಿ
 ಪಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣು ಪಿಟ್ಟು, ಮೃಯ
 ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರಾಣ ಪಿಟ್ಟು, ಹಾರಿ-
 ತೇನೊ, ಆರಿತೇನೊ ಜೀವ —
 ಎಂಬ ಹಾಗೆ, ಸಂತ ಹಾಗೆ
 ಶಿಲ್ಪಿ ದೇಹವಿಟ್ಟನು.. .. . ಳ

ನೂರ್ತಿ

ಹಾಸದೊಂದು ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ
ರಾಸಲೀಲೆ ಎಸೆಯುವಂತೆ,
ಹಲವರೊಲವಿಗಾಗಿ, ಕೆಲಕೆ,
ಒಲಕೆ, ಎಡಕೆ, ಒಲೆದ ಒಂದೆ
ಮೊಗವೆ-ಸೊಗವೆ ಸಾವಿರಾರು
ಭಾವಗಳನು ನಟಿಸುವಂತೆ,—
ಸುಕ್ಕು ನೆರೆದ ರಮಣಿಮಣಿಯ
ರೊಂದಿ ಸಮದ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವ ಹೃದಯ ಪದಕದಂತೆ,—
ಮಿಂಚಿನಿಂದ ಬರೆದ ರಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಸುಳುಹಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ
ಕೂಳೆವ ರಂಗನೊಂದು ಪಾಂಗಿ
ನಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುದು ರೂಪ.

ಮುಖದ ಸುಖವ ಬಣ್ಣಿಸುವರೆ
ಇದರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ನಿಂತು
ಇದನು ಓತು ನೋಡಬೇಕು;
ನಂದಸಕ್ಕೆ ನಗೆಯ ಮೇಲು
ಸಾಲು ತೋರುವಂತೆ ದಂತ
ಪಂಕ್ತಿ ತೋರದಂತೆ ಅಥರ
ದಲ್ಲಿ ಮೆರೆವ ಮಧುರ ಹಾಸ;
ಬೆಟ್ಟವದಿರಬಹುದು ಇದರ
ಬೊಟ್ಟು ಆಳುಕಲರಿಯದೆಂಬ

ತೆರದ ಸಿಲವು - ಭೂಸುದೇವಿ
 ಗೊಂದು ಮುದ್ದುಕೊಡುವ ಹಾಗೆ
 ಎಸಕದಿಂದ, ವೋಹಪಾಶ
 ವನ್ನು ಸುತ್ತಲಿಸೆಯುತಿತ್ತು;
 ಅಡಿಯ ಕೀಳದಿದ್ದರೇನು?
 ಇದುವೆ ಬಂದೆ ಇಗೋ ಬಂದೆ
 ಎಂಬ ತವಕದಿಂದ ತುಂಬಿ
 ತುಳುಕುವಂಥ ಮೈಯ ವಾಟೆ,
 ಹಸಿದು ಬಂದ ಜನಕೆ ಇಸಿದು
 ಕೊಳ್ಳಿ, ಕೊಳ್ಳಿ, ಬಸೆದ ವರವ
 ಎನ್ನುವಂತೆ ನೀಡಿದಂಥ
 ವರದ ಹಸ್ತ, ಬಿರಗು ಬೇಡ
 ಎನ್ನುವಂಥ ಅಭಯಹಸ್ತ
 ಮೂರ್ತಿಗಿರುವ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರ.

ನೋಡಲಾಗಿ, ಬಂದು ಕಲ್ಲು—
 ಒಬನೊಳಗೆ ಸುಳಿದ ತೇಜ
 ಕಳೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ
 ಜೀವಪಡೆದ ಬಿಂಬವನ್ನು
 ಇಲ್ಲಿ ಒಡಲ ಪಡೆದು, ಹಡೆದು,
 ಮತ್ತೆ ಕಂಡ ಕಣ್ಣು ದಾಟಿ
 ಮನದ ನಾಟಿ ನಿಂತಿತು.

ಕೀರ್ತಿ

ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದನಿತು ಜನವು
ಇದರ ರೂಪ ಗುಣಕೆ ಸೋತು
ಭಕ್ತರಾಗಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೆ ಇದನು ಎತ್ತಿ ಇಟ್ಟು,
ಮುಕ್ತರಾದಲ್ಲಿ. ಕೆಲರು
ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಕೊಂಡು
ಕೊನೆದು ಅದನೆ ನೆನೆದು ರಸನ-
ರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಂದು ಸದಯ
ರಾದಲ್ಲಿ. ಹಲರು ತಮ್ಮ
ನೆಲೆಯ ದೊರೆಯದೆದೆಯ ಒಲುವೆ
ತೊಲಿಗೆ ಇಡುವ ಹಾಗೆ, ಬೆಲೆಯ
ಕಟ್ಟಬರದ ಭೂಷಣಗಳ
ನಿಟ್ಟು ದೇವಸಾದದಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮು
ಇದರ ಅಡಿಯ ಹುಡಿಗೆ ನೋಂತು,
ಅದನೆ ತೊಡಿಗೆಯಾಗಿ ಆಂತು,
ನುಡಿಗು ನುಡಿಗು 'ಜೆನ್ನ, ಜೆನ್ನ'
ಎಂದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಇದರ ಹೆಸರಿಂದ ಹರಸಿ
ಹರುಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರೆ, ಅನಿಬರು
ಸೊಗವು ಇರಲಿ ದುಗುಡ ಬರಲಿ
'ಜೆನ್ನ ನಿನ್ನ ದದುವು' ಎನುವ

ಅನುವ ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಶಾಂತಿ-
ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದರು;
ಅಚಲವಾದ ನಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು-
ಗೆಯಲಿ ಅವರು ನಿಂದರು.

ಮುಪ್ಪು

ಮೂರ್ತಿಗಿಂತ ಪೂಜೆಯವರ
ಕೀರ್ತಿ ಮೇಲುಗೈಯು ಬರಬ-
ರುತ್ತ; 'ಹೊನ್ನು-ಮಣ್ಣು' ಎಂದು
ಜಪಿಸಿ ಜಪಿಸಿ ಮಣ್ಣಿನಷ್ಟು
ಹೊನ್ನು ಪಡೆದು, ಇನ್ನು ಬೇರೆ
ಚಿಂತೆ ತೊರೆದು, ದೇವರನ್ನು
ಹೊನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಹೂಳಿ,
ಇವನ ಪೀಠವನ್ನು ತಾವೆ
ಏರಿ; ಬರುವ ಕಪ್ಪುಕಾಣಿ
ಕೆಗಳ ತಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣೆಯನು
ಕಾಣುವಂತೆ ಕಂಡು, ತಮ್ಮ
ಮಂದಹಾಸ-ದೇವ ಕೃಪೆಯ
ಚಂದ್ರಕಲೆಯ-ಉದಿತೋದಿತ
ಕೀರ್ತಿ ಮುಖದ ಹಾಗೆ ಮೆರೆಸಿ,
ದುಃಖಿಗಳಿಗೂ ದೂರವಿರಿಸಿ,
ಪಾಪಿಗಳನು ಹೇಳಿ ಕರೆಸಿ-

ವಾರವಸಿತೆಯರ ವಿಶಾಸ
ಭವನದೊಂದು ಒಪ್ಪು ಗುಡಿಗೆ
ಹಾಕಿ, (ಕಳಸವಿಡಲೋ ಎನೋ!)
ಪಾಡ ತೋಡಿ ಕೊಳುವ ಹಾಡ
ಮೊಳಕೆ ಮೂಡದಂತೆ ಮಾಡಿ,
ತಮ್ಮ ದನಿಯ ಸಡಗರವನು

ಬೆಡಗಿನಿಂದ ಸಾರಿ, ಬೀರ
ಬರುವ ಗಾಯಕಿಯರ ಮೇಳ
ಆಸೆಗಣ್ಣಿನಂತೆಗೀಸು
ಈಸು ಜೆಲುವ ಹಂಚುವಂತೆ
ಸರಗನತ್ತಲುತ್ತ ಸರಿಸಿ,
ತೋಳು ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ,
ಜೆನ್ನಿನಿಂದ ಜನರ ಮೊಗವ
ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ
ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹುದು-ಕುಣಿಸುತ್ತಿಹುದು.

ಬೆಲೆಯ ತುಲೆಯ ತಳೆಗೆಯಲ್ಲಿ
ಎಡೆ-ಪ್ರಸಾದ ತೂಗುತ್ತಿಹುದು.
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ
ಪೂಜ್ಯ ವಸ್ತು ಶೂನ್ಯವಾಗಿ
ಕಣ್ಣೆ ಮೂಯವಾಯಿತು.

ಮುಕ್ತಿ

ಮೂರ್ತಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಇದರ
ಹೊನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಹಬ್ಬ, ಸುಲಿಗೆ
ಯಸರ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು; ಅಲಂ
ಕಾರ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವ
ಪಸ್ತುವಾಯ್ತು ಮೂರ್ತಿ; ಚೆನ್ನ
ದೊಳ್ಳು ತತ್ತಿಯಿಡುವ ಹಕ್ಕಿ
ಕಾಯುವಂತೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ
ರಿದನು ಒಡೆಯರಾಗಿ; ಇದನು
ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕೊಡತಿಯೊಡೆಯ
ಬಂದನೊಬ್ಬ ಹೊನ್ನು ಪಡೆಯ
ಲೆಂದು, ಮೂರ್ತಿ ಒಡೆಯಲೆಂದು.

ಚೆನ್ನ ! ನಿನ್ನದೇನು ಇಲ್ಲಿ ?
ಪೂಜಕರದೆ ನೀನು ಸೊತ್ತು.
ಅರಸಕಂಡ ಭವ್ಯಸ್ಥಪ್ಪ,
ಶಿಲ್ಪಿ ಹಡೆದ ದಿವ್ಯದೇಹ,
ಭಕ್ತರಿತ್ತ ಭಕ್ತಿವಿಭವ,
ಎಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿತಿಲ್ಲಿ.

ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವರ ಪ್ರಾಣ
ಹೊನ್ನು, ಹೊನ್ನು, ಇನ್ನೊಂದು.....
ಗುಡಿಯನಾಳುವವರ ಪ್ರಾಣ
ಹೊನ್ನು, ಹೊನ್ನು, ಇನ್ನೊಂದು.....

ಕೊಡತಿಯೊಡೆಯ ! ಹೊನ್ನ ಸೆರೆಯ
ಬಡಿಸ ಬಾರೊ ಮೂರ್ತಿಗೆ.
ಮುಕ್ತ ಶಿಲೆಯು ಇರಲಿ ನೆಲೆಯು
ನಾಮಶೇಷಕೀರ್ತಿಗೆ !

ಕೊನೆಯ ಹಾಡು

೧

ನನ್ನ ಹರಣ
ನಿನಗೆ ಶರಣ
ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಾ
ನಿನ್ನ ಮನನ
ದಿಂದ ತನನ
ವೆನುತಿದೆ ತನು ಪಾವನಾ !

೨

ಸುಖದ ಮಿಷವು
ದುಃಖವಿಷವು
ಹಿಗ್ಗಿ, ಪ್ರಾಣ ಪೂರಣಾ !
ಪಂಚಕರಣ
ಗಳೇ ಗಡಣ
ಕಟ್ಟಿತು ಗುಡಿ ತೋರಣಾ.

೩

ನಿನ್ನ ಚರಣ
ಸುಸಂತರಣ.
ಜಗದ್ಧರಿತ ಭಾವನಾ !
ಹಾಸ್ಯಕಿರಣ
ತದನುಸರಣ
ತದಿತರ ಪಥ ಕಾಣೆ ನಾ.

೪

ಹರುಷರಸವೆ,
ಕರುಣದಮನೆ,
ಜೀವ-ಧರ್ಮ-ಧಾರಣಾ ;
ರಸವೆ ಜನನ
ವಿರಸ ಮರಣ
ಸಮರಸವೇ ಜೀವನಾ !

ಶ್ರೀ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ

ಗಾರುಡಿಗೆ

ಇದು ಮಂತ್ರ; ಅರ್ಘ್ಯಕೊಗ್ಗದ ಶಬ್ದಗಳ ಪವಣಿಸುವ ತಂತ್ರ;
ತಾನೆ ತಾನೆ ಸುಮಾರ್ಥಭಂಡ; ದೃಗ್ವಂಧ ದಿ-
ಗ್ವಂಧ; ಪ್ರಾಣದ ಕೆಚ್ಚು ಕೆತ್ತಿ ರಚಿಸಿದೆ; ಉಸಿರ
ಹೆವೆಗೆ ಹೂಡಿದ ಗರಿಯು ಗುರಿಯ ನಿರಿಯಿಟ್ಟು ಬರು-
ತಿದೆ ತೂರಿ ಲೀಲೆಯಲನಾಯಾಸ. ಗರುಡನಂ-
ತೆರಗಿ ಬಂದಿತು—ಭ್ರಮೆಯೋ? ಹಮ್ಮದವೋ? ಸಂಜೋ? ಮರ-
ಣವೋ? ನಿದ್ರೆಯೋ! ವೋಹಸವೋ! ಎಚ್ಚರಕೆ ಕವಿದ
ಮರವೋ! ಕನಸೋ ನನಸು-ಎಲ್ಲ ಹಾಲೋಹಾಲು!

ಎಲೆಹಾವೆ! ಹೊಟ್ಟೆಹೊಸೆಯುವ ಜಂತು! ನಿನಗೆ ಕಿವಿ
ಯಿಲ್ಲ, ನಾಲಿಗೆಯಿರಡು, ಹಲ್ಲೊಳಿದೆ ಎಷವು, ನಿ-
ನ್ನನ್ನ ಗಾಳಿಯು, ನೀನು ಪಾತಾಳಕೆಳಿದರೂ
ಮತ್ತೆ ಕಾಡುವೆ. ರಸಿಕನೆನೆ ಚಂದ ತಲೆದೂಗಿ
ನಾಳೆ ಕಾರುವೆ ಗರಳ! ಬಯಸುತ್ತಿರು, ಬಯಸುತ್ತಿರು....
ಕಂಡಿಲ್ಲವೇನೊ ಅಂಗೈಯ ಗರುಡನ ಗೆರೆಯ!

‘ ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ ’

(ಒಂದು ಪ್ರಣಯಪ್ರಣಾಲಿಯಲಹರಿಹರಿ)

ಹೇಳಬೇಕಾದ ನೂತು

ಮುಂದಿನ ೧೫-೧೬ ಕವನಗಳು ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರೆದುವಲ್ಲ. ಒಂದೇ ತರಂಗಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜಾತಿಯವು. ರಸಿಕರು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಅದರ ಸುತ್ತು ಕತೆ ಕಟ್ಟಬಹುದು—ಅವರವರಿಗೆ ರುಚಿಸುವಂತೆ. ಕಾಮವೂ ಕಸ್ತೂರಿಯಂತೆ ಒಕ್ಕಾಲು ಮದ, ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಣ್ಣು ಆದರೂ ಮಗಮಗಿಸುವ ಸವಿಗಂಪು. ಕಾಮ-ಪ್ರೇಮ ಕೆಸರು-ಕಮಲ ಇದ್ದಂತೆ. ಒಂದು ವಾಚ್ಯ ಒಂದು ಧ್ವನಿ-ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ.

ಇವೆಷ್ಟೋ ಏಕತಾಯು ಜೊತೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುವು. ಇವು ಅನುಭಾವ ಪದಗಳಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭಾವ ಬೇರೆ. ಪ್ರಾಯದವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯ ಮೀರಿದವರಿಗೆ ಹೊಸದೇನು? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರುಚಿಸುವದೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೇನೆ.

—ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ

ಪರಿವಿಡಿ

ಹರಕೆ

೧. ವಾರಿನೋಟ....	೧
೨. ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ	೨
೩. ಬಡವರ ಮಗಳು	೩
೪. ನನ್ನವಳು	೪
೫. ಅವನು-ಅವಳು	೫
೬. ಕತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲು	೬
೭. ಬರಿಗೊಡದ ಬಾಲಿ	೭-೮
೮. ನೀರಿಗೆ ನಡೆದಾಗ	೯
೯. ಅಕ್ಕರತಿ	೧೦
೧೦. ಬಸುಮದ ಚಾತ್ರಿ....	೧೧
೧೧. ಒಲುಮೆಯ ಕಿಚ್ಚು	೧೨
೧೨. ಗಿಣಿ ಹೇಳಿ!	೧೩
೧೩. ಕಂಡತಪ್ಪು	೧೪
೧೪. ಚಿತ್ರ	೧೫
೧೫. ಸಂಸಾರ	೧೬-೧೮

ಹರಕೆ

ಮಂದಗತಿ ಮಂದತರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಹುಲ್ಲೆ-
ಗಂಗಳೊಳು ಚಂಚಲತೆ ಕುಡಿಯೊಡೆಯಲಿದೆ; ಉಡುಗಿ
ಮೈನಯದ ನೆಯ್ಗೆತೊಪ್ಪಲು; ಹರೆಯ ಚಿಗುರಡಗಿ
ನೆತ್ತರದ ನೆರೆಗಂಪು ಹಳಸುತಿದೆ ಭರದಲ್ಲೆ.

ಹಾರುಹಕ್ಕಿಯ ಪುಚ್ಚ ವೆಣಿಸಲೆಳೆಸಿದ ಬೆಡಗಿ!
ವಿಜಯವಿಠಲನ ಗುಡಿ ಭಣಗುಡುವ ತೆರದಲ್ಲೆ
ಹರುಹುಲಿರುವೆದೆ ಬರಿದೊ ಬರಿದು; ಮಿದುಸವಿಸೊಲ್ಲೆ
ಹುಟ್ಟಿದಿದೆ; ಕೈನೀಡಿ ಬೆಳೆದು ಸಂತಿಯೆ ಹುಡುಗಿ.

ದಿನದ ದಣಿವನು ಕಳೆಯೆ ತಂಗಿ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ
ಎರಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಾಡಿಸಲು ಬರದಿರಲಿ
ಹುಡುಗಗಾಳೆ. ಆನಾದಿವಂಶದಾ ಮೈಭವೋ-
ದಯವ ಮೂಸಿಸಿ ದುಂಬಿ ಬರದಿರಲಿ. ಸವಸವೋ-
ಸವ ಮನೋರಥ ಸಫಲ ವೊಸ ಬಸಂತನೆ ಬರಲಿ.

ನಾರಿನೋಟ

(ಹೊಳೆಯ ಮೇಲೆ)

ವಾಙ್ಮನೋಟ ಹಾರತತ್ತೋ ಹೊಳಿವ್ಯಾಗ
ಮೊಸಾ ಹರೆ ಈಸತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ || ಪಲ್ಲ ||

೧

ಬಂದು ಬಳ್ಳಿ ಹೂಬಿಡಲತ್ತೋ ಹೊಳಿವ್ಯಾಗ
ಗಾಳಿಯೊಂದು ಸುಳಿದಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ

೨

ಸೂಜಿಗಲ್ಲು ತಿರುಗತತ್ತೋ ಹೊಳಿವ್ಯಾಗ
ಸೂಜಿಯೊಂದು ತೇಲತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ

೩

ಸರಗು ಬಂದು ಅಲೆದಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿವ್ಯಾಗ
ಬೆರಗು ಬಂದು ಸಲಿದಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ

೪

ತುಂಬಿಯೊಂದು ಹಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿವ್ಯಾಗ
ತಾವರೊಂದು ಜಾಯ್ವಿಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ

೧

ಕಾಢುಕಸ್ತೂರಿ

(ಹೊಲದ ಹತ್ತರ)

ತಂದೇನಿ ನಿನಗೆಂದ
ತುಂಬಿ ತುರುಬಿನವಳ,
ಕಾಢುಕಸ್ತೂರಿಯಾ
ತೆನಿಯೊಂದ.

ಅದನ್ನ ನೀ ಢುಡಿದಂದ
ಢುಡಿದಂಥ ಢುಡಿಯಿಂದ
ಗಾಳಿಯ ಸುಳಿಯೊಂದ
ಬಂದೆನಗ ತಗಲಿದಂದ
ತಣಿತಣಿತಣಿವಂದ
ಈ ಢುನಕ.

ಅನ್ನೋ ಜನರು ಏನು
ಅಂತನ ಇರತಾರ
ಹೊರತಾದೆ ನೀ ಜನಕ.

ಬಡವರ ಮಗಳು

(ಹಾಡುವಲ್ಲಿ)

ಬಡವರ ಮಗಳಾಗಿ ನೀನು
ಸಡಗರ ನಿನಗೆಷ್ಟು
ಬಡಿವಾರ ನಿನಗ್ಯಾಕ

ಬಿಸಿಲು ಹಬ್ಬಿ ಗಾಳಿಯು ಹರಡಿ
ಮುಗುಳು ನಗಿ ಅರಳಿಸಲೊಲ್ಲಿ
ಎವಿಯಿಕ್ಕದೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರೂ
ಉಗುರದಿಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟ ನಡೆದಿ

ಮಾವು ಚಿಗಿತು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂತು
ಸುಗ್ಗಿ ಬಂದೂ ಮಗ್ಗಿಯೆ ಇರುವ
ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ನಿನ್ನ ನೆನೆದೇ
ಎದೀ ಮುಗುಳು ತೆರೆಯಲೊಲ್ಲಿ

ಬಂಗಾರದ ಮಾಡದಿಂದ
ಸಿಂಗಾರದ ಮೆಳೆಗರಸೇನ
ಹ್ಯಾಂಗಾರ ಕಣ್ಣಿನಸೆತ್ತಿ
ಒಮ್ಮೆನೋಡ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡ.

నన్నవళు

(నసుకిన ఝుళుళు)

౧

తంబులద తుటియ తోరి
మల్లగేయ ముడిదుకొండు
మేల్లగాగి బరువనక్కార ?
సంజి పన ?

౨

మేలసేరగు మేల్లగ సరిసి
వారిసోట మేలకేత్తి
మళ్ళియంతే మురుకువక్కార ?
ఇరుళు పన ?

౩

అలిదుగిలదు లులిదూ లులిదూ
సట్ట నోలటా కిలలాదా
తొగి గాగి నింతవక్కార ?
నసుకు పన ?

౪

మోతొత్తిగే మోందికేయొగి
వలవాది ఒబ్బాకేయొగి
హౌద చన్ని హౌద చీలుపె !
నన్నవళీన ?

ಅವನು-ಅವಳು

(ಗುರುತು)

ಅವಳು:—ನೀನು ಹೊರಟಿರುವದೆತ್ತ ?

ಅವನು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆಯಿಂದ) ಇತ್ತ—

'ಳು:—ಈ ಹಾದಿ ಮುಗಿದುದೆಲ್ಲಿ ?

'ನು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆ) ಅಲ್ಲಿ—

'ಳು:—ಬುತ್ತಿ ಕೂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ?

'ನು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆ) ಇಲ್ಲಾ—

'ಳು:—ಜೊತೆಗಿತ್ತೆಗೆ ಬೇಡವೇನು ?

'ನು:— ಏನು ?

ಅವನು:—ಗೊತ್ತುಗುರಿಯೇಕೆ ಬೇಕೋ ?

ಅವಳು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆ) ಏಕೋ !

'ನು:—ಬರುವೆಯಾ ನೆರಳ ಹಾಗೋ ?

'ಳು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆ) ಹೇಗೋ !

'ನು:—ನನ್ನೊಳನುರಾಗಿ ನೀನೋ ?

'ಳು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆ) ಏನೋ !

'ನು:—ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನೇ ?

'ಳು:—(ಬರಿ ಸನ್ನೆ) ನೀನೇ !

ಕತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲು

(ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ)

ನಿಶೆಯಲ್ಲೊ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು | ರಸಿಯಿಲ್ಲೊ ಶಶಿಯಿಲ್ಲ ||
ತೇಜಗಳ ತುಣುತುಣುಕು | ಮಿಂಚುಮಳಮಿಣುಮಿಣುಕು ||
ಝಳುಕುಯಿದೆ ತುಳುಕುತಿದೆ | ಧಳಕಿದ್ದು ಬೆಳಕಿಲ್ಲೋ ||
ಕಣ್ಣಿನಾ ಹಡಗಲು | ಬೆಳಕನ್ನು ಪಡೆಯಲು ||
ಹೊರಟಿಹುದು ಹುಡುಕಲು | ಯಾವ ನಡುಗಡ್ಡೆಯಲೊ ||
ಅದರಾಚೆ ದಂಡೆಯಲೊ | ಕತ್ತಲಿನ ಕಡಲು ||
ಎತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲು | ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬಡಗಲು ||
ಮುಗಿಲಿನಲಿ ಮೋಡಗಳು | ಕತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲು ||
ದೀಪದ ಬುಡದಲು | ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಡೆದೊಲು ||
ಕಣ್ಣಿದ್ದು ಕಾಣದೊಲು | ಚಿಕ್ಕೆಗಳ ಸುತ್ತಲು ||
ಮುಗಿಲಿನಾ ಮೊಗದಲು | ನಿದ್ದೆ ಹೋದವರೊಲು ||
ಚಿಂತಿಸುವ ಚಿತ್ತದಲು | ಗುರಿಯಿರದ ಬಾಣದೊಲು ||
ಎತ್ತಲೋ ಎತ್ತಲು | ಮುಂಗುರುಡ ಮನದೊಲು ||

ಕತ್ತಲೋ ಕತ್ತಲು.

ಬರಿಗೊಡದ ಬಾಲಿ

(ಅಗಲಿಕೆ)

೧

ಬರಿಗೊಡದ ಬಾಲಿ ಕೊಡನ್ಯಾಕ ತುಂಬಿಲ್ಲ
ದಡದಾಗ ನಿಂತೈ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋಲ
ದಡದಾಗ ನಿಂತೈ ನಿನಗ್ಯಾಕೇ ಚಿಂತೆ
ಜನುಮಕ ಬಂದು ದಿನವೇಸ ಕೋಲ

೨

ತಪ್ಪಡಿ ತಪ್ಪೇಸಿ ತೊದಲಾಟ ಬಿಟ್ಟೊ
ಮೊಲಿಹಾಲ ಕುಡಿದು ದಿನವೇಸ ಕೋಲ
ಮೊಲಿಹಾಲ ಕುಡಿದು ದಿನವೇಸ ತಂಗೆವ್ವ
ಹುಡಿಯಾಟವಾಡಿ ದಿನವೇಸ ಕೋಲ

೩

ಪಿಸಿಪಿಸಿ ನಕ್ಕು ಹುಸಿಹುಸಿ ನಾಚಿ
ಹುಡದೀಯ ಬಿಟ್ಟು ದಿನವೇಸ ಕೋಲ
ಹುಡದೀಯ ಬಿಟ್ಟು ಅಡಿಗಡಿ ಮುರಕದ
ನಡಿಗೀಯ ಹಿಡಿದು ದಿನವೇಸ ಕೋಲ

೪

ಬೆನ್ನೀಗೆ ಕೂದಲು ಬೀಸಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡಿ
ಕೆನ್ನೀಗೆ ಕುರುಳು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕೋಲ
ಕೆನ್ನೀಗೆ ಕುರುಳು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ದಿನವೇಸು
ಹೆಡಮುಡಿ ಬಿಗಿದ ಹೆಳಲ್ಹಾಕೆ ಕೋಲ

೫

ದಿಟ್ಟನ್ನ ಮಾತಾಡಿ ದಿಟ್ಟೀನಿ ನೋಡಿ
ದಿಟ್ಟಿಯ ತೆಗೆದು ದಿನವೇಸ ಕೋಲ
ದಿಟ್ಟಿಯ ತೆಗೆದು ದಿನವೇಸು ಆದಾವು
ದಿಟ್ಟಿಯ ಉಟ್ಟು ದಿಟ ಹೇಳ ಕೋಲ

೬

ಆಟದ ಗೊಂಬೆ ಮಗಳೆಂದು ನಂಬಿ
ಮಗ್ಗುಲದಾಗ ಮಲಗೀಸಿ ಕೋಲ
ಮಗ್ಗುಲದಾಗ ಮಲಗೀಸಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು
ಹಿಗ್ಗಿಗ್ಗಿ ಕುಣಿದ ವರಸೇಸ ಕೋಲ

೭

ಕೆಲಬಲದಾಗ ಕುಣಿಕುಣಿವ ಕಣ್ಣು
ಎದಿ ಬದಿಬದಿಗೆ ಹುಡುಕಾಡಿ ಕೋಲ
ಎದಿ ಬದಿಬದಿಗೆ ಹುಡುಕಾಡಿ ದಣಿದು
ತಲೆಬಾಗಿ ಏಸು ತಿಂಗಳ ಕೋಲ

ನೀರಿಗೆ ನಡೆದಾಗ

೧

ನೀರಿಗೆ ನಡೆದಾಗ ನೀರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ
ನೀರೆ ನೀರಿಲೆ ಬರುವಾಗ ಕಣ್ಣೀನ
ನೀರು ಇಳಿದಾವೊ ಗಲ್ಲಕ್ಕ

೨

ನೀರಾಗ ನಿಂತಾಗ ನೆರಳ ನೋಡುವ ನಾರಿ
ಎರಳೆಗಂಗಳ ಎವೆ ಸಿಲಿಸಿದೆಡಬಲದ
ಕಣ್ಣಾಗ ನಿನ್ನ ಕರಿಗೊಂಜು

೩

ಹರೆಯೊಂದು ಹರಿನೀರ ತಿರೆಯೊಂದು ಕರಿನೀರ
ಹರದಿ ನಿನ್ನೆದೆಯು ಮುನ್ನೀರ ಜನುಮಾವು
ಹರಿಗಡಿಯದಂಥ ಹೊಳೆನೀರು

೪

ತಾವರಿ ಹೂವಾಗಿ ಯಾವರಿಗರಳೆತ್ತೊ
ಆವರಿಗೆ ತುಂಬು ತುಂಬ್ಯಾವ ಬಾಡುತಲೆ
ತಾವ್ಯಾರೋ ಎಂದು ತೆರಳ್ಯಾವ

೫

ಹರಿವಗಂಗೀ ನರಿಗೆ ಹರಿಸೀದೆ ಕಣ್ಣೀರು
ಹರಹರ ಎಂದು ಹೊಳೆ ತೋರಿ ವೊರೆದಾಗ
ಹರನೆ ಕಿವಿಗೊಡುವ ದುಃಖಕ್ಕ

ಅಕ್ಕರತಿ

ಗಳಗಳ ಗಾಳಿಯು ಜಳಜಳ ನೀರಾಗ
ಸುಳಿಸುಳಿದು ಬಂದು ನೀರಾಟ ಆಡುತ್ತಲೆ
ಒಲಿದೊಲಿದ ನೀರು ತೆರಿತೆರಿ ೧

ಜಿನುಗುಮಾನದ ಜಾತ್ರಿ ಜರತಾರಿ ರೇಸಿಮಿ
ಜರದ್ವಾಂಗಂಜೀಲೆ ನೆರೆದಾವ ಕರದ್ವರ
ಹರಿದು ನೀರಾಗ ಸರದಾವ ೨

ಹುಳಹುಪ್ಪಡೆಂತಂದು ಹೀಗಳಿಗಳಿಲ್ಲ
ಹೂವು ಹೂವಿನ ಬಟ್ಟಲ ಜೇನಿಲೆ
ಹರತಂದಿ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟಾನ ೩

ಚಿಕ್ಕಮರಿಗೆ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕಿಬೀಸಣಿಕಿಲೆ
ಅಕ್ಕ ಜಳಕಕ್ಕ ಹಾಕ್ಕದ ನೋಡವ್ವ
ಹಕ್ಕಿಜಾತ್ಯಾನ ಅಕ್ಕರತೆ ೪

ಅಂತರಗಂಗೇವ್ಯಾಗ ಕುಂತ ಹಕ್ಕೀಜೋಡ
ಅಂತಃಕರಣವ ನೋಡೇನ ಅಗಲುತಲೆ
ಅಂತರಕೀಲೇನ ಕೂಗ್ಯಾವ ೫

ಜನುನುದ ಜಾತ್ರಿ

ನೇತ್ರಪಲ್ಲವಿಯಿಂದ ಸೂತ್ರಗೊಂಬೀ ಹಾಂಗೆ
ಪಾತ್ರಕುಣಿಸ್ಯಾಸ ಒಲುಮಿಾಗೆ ದಿನದಿನ
ಜಾತ್ರಿಯೆನಿಸಿತ್ತ ಜನುಮವು

೧

ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿದಾಗ ಹಬ್ಬ ಎನಿಸಿತು ನನಗೆ
'ಅಬ್ಬ' ಎನಬೇಡು ನನ ಗೆಣತಿ ಸಾಪರಕ
ಒಬ್ಬ ನೋಡವ್ವ ನನ ನಲ್ಲ

೨

ಕಣ್ಣೆವಿ ಎತ್ತಿದರ ಹುಣ್ಣೀವಿ ತೆರಥಾಂಗ
ಕಣ್ಣು ಎನಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕು
ಕಣ್ಣು ಬರೆಥಾಂಗ ಕಂಡಿತ್ತು

೩

ಪೇಸಿರಲು ಈ ಬೀವ ಆಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು
ವಾಸಿ ಮೇಲೆಳೆದ ಕಿರಿಬೆರಳು ಕೆಂಗಯ್ಯ
ಬೀಸಿ ಕರೆದಾನ ನನಗಂತ

೪

ತಂಬುಲತುಟಿ ನಗಿ ಹೊಂಬಿಸಿಲೆಂಬಂತೆ
ಬಿಂಬಿಸಿತವ್ವಾ ಎದಿಯಾಗ ನಂಬೀಸಿ
ರಂಬೀಸಿತವ್ವಾ ಬೀವವ

೫

ಒಲುಮೆಯ ಕಿಚ್ಚು

೧
ನೀರನ ನೋಟಕ್ಕ ನೇರುಕಡೆದಿತು ಜೀವ
ಧೀರ ಧೈರ್ಯವ ಕಳೆದಾನ ನನ್ನೊಂದ
ತೀರ ಮರಳಿಯ ಮಾಜ್ಯಾನ

೨
ಸುಗ್ಗಿನಗಿ ನಕ್ಕಾಗ ಮೊಗ್ಗಿ ಬಿಚ್ಚಿತ ಒಳಗ
ಹಿಗ್ಗಿ ಪಾಡಾಗಿ ಮಾಗಿಸಿತು ಹರೆಯವು
ಬಗ್ಗದ ಎದೆಯ ಬಾಗಿಸಿತು)

೩
ಮಾಗಿ ಮೂಡಲಗಾಳಿ ತಾಗಿದ ಬಸಧಾರಗ
ಸಾಗ್ಯದ ನನ್ನ ಹರೆಯವು ಕೋಗಿಲಾ
ಕೂಗಿ ಕರೆತಾರನ ಸುಗ್ಗಿಯಾ

೪
ಆಡಿ ಬೀವದಗಾಣಾ ನೋಡ ಹಿಂಡಿತು ಪ್ರಾಣಾ
ಕಾಡತನಾಕೆ ಆ ಬಾಣ ಕೇಳೆಲ್ಲ
ಪಾಡು ತಲ್ಲಣದ ತಿಲ್ಲಾಣ

೫
ಬಾತುಗೋಳಿ ಹಾಂಗ ಚಾತಕದ ಜಾತ್ಯೆಲ್ಲ
ನಾತನೀರಾಗ ಅದರಾಟ, ಇದರಾಟ
ವಿಾಸಲಳಿಯದ ಮಳೆಯಾಗ

೬
ಒಲುಮೆಯ ನಚ್ಚೊಂದು ಕುಲುಮೆಯ ಕಿಚ್ಚವ್ವ
ಮಲುಜೀವ ಕಾದು ಕಮರೀತು ಒಳುಜೀವ
ಒಲುಮಿಗೆ ಹ್ಯಾಂಗೊ ಬಾಳೀತು

ಗಿಣಿ ಹೇಳ !

ಕವಳ ಮೆಲ್ಲುವ ಬಾಯ ಹವಳತುಟಿ ಹಿಂಡುತ್ತ
ನಿವಳ ನಿಂತಾಳ ನಿಲಿವಿಲಿ, ಗಿಣಿ ಹೇಳ
ಇವಳ ಮನವೆಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು

೧

ಅಜ್ಜವಳ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಸರಿಮುಚ್ಚು ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಸಿಚ್ಚನಿರಂತರ ಇದು ಸುಗ್ಗಿ, ಗಿಣಿ ಹೇಳ
ಜಿಚ್ಚಿದವ ಏನು ಬಾಡಿದವ

೨

ಕಾಡಿಗಿಗಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗಿ ತೀಡ್ಯಾಳ
ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣಿರುವಿ, ಗಿಣಿ ಹೇಳ
ಪಾಡಿಗಿ ಒಂದಳಿವಳೇನು

೩

ಕಾಂತಾರಕ್ಕೋಗ್ಯಾನ ಕಾಂತಾ ನಿನ್ನವನೇನ
ಕಾಂತೆ ಏಕಾಂತ ಬಯಸಿದೆ, ಗಿಣಿ ಹೇಳ
ನಿಂತಾಳ ಕಾದು ನಿನಗಾಗಿ

೪

ಪರುಶ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಸ್ವರುಷ ಮಾಡಿಧಾಂಗ
ಪುರುಷನ ಧ್ಯಾನ ಸರಸಿಗೆ, ಗಿಣಿ ಹೇಳ
ಹರುಷ ರೋಮಾಂಚ ತಳೆದಾಳ

೫

ಕಂಡತಪ್ಪು

- ಒಂದಕ್ಕನಾ ಕಂಡ ತಪ್ಪಿಗೆ — ಎಂದಿನತನಕಾ ಕೊರಗೋದ (?)
 — ಕೊರಗೋದ ಮತ್ತು ಸೊರಗೋದ
- ಕಂಡರೂಪ ಕಂಡರಿಸುತ್ತಾ — ಕಂಡಕಡೆಗೂ ಕೂಡೋದ (?)
 — ಕೂಡೋದ ಮತ್ತು ನೋಡೋದ
- ಕನಸಿನೊಳಗೂ ಕಂಡಂತಾದರು — ಕಂಡ್ವಾಂಗ ಕನವರಸೋದ (?)
 — ವರಸೋದ ಮತ್ತು ಬೆರಸೋದ
- ಬಿಚ್ಚಿ ಎಚ್ಚತ್ತಾಗ ಕನಸಿನ — ಕನಡಿಯ ನೆರಳ ನೆನಿಯೋದ (?)
 — ನೆನಿಯೋದ ಮತ್ತು ಮುನಿಯೋದ
- ಕಂಡಕಣ್ಣಿಲಿ ಕಣೀರ್ ಸುರಿಸಿ — ನೆನಿದ ನೆನಪಿಗೆ ಬಯ್ಯೋದ (?)
 — ಬಯ್ಯೋದ ಮತ್ತು ಸುಯ್ಯೋದ
- ಬೆಳೆವಬದುಕಿಗೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು — ಸುಟ್ಟ ದೈವಕ ನೋಯೋದ (?)
 — ನೋಯೋದ ಮತ್ತು ಸಾಯೋದ
- ಅದನೂ ಕಾಣದ ಬಾಳೂ ಕೀಳು — ಸಾವನ ಮೇಲು ಅಂದೇನ (?)
 — ಅಂದೇನ ಮತ್ತು ಮುಂದೇನ

ಒಂದಕ್ಕನಾ ಕಂಡ ತಪ್ಪಿಗೆ

ಎಂದಿನತನಕಾ ಕೊರಗೋದು

ಚಿತ್ರ

ಕೈಗಲ್ಲ

(ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಲ್ಲ ನಲ್ಲ !)

ಹುಬ್ಬುಗೈಯ್ಯು

(ಕಾಣುವದೆ ದೂರ ಮೈಯ್ಯು !)

ಗದ್ದ ಬೆರಳು

(ಕಂಡಳೇನಲುಮದಿರುಳು !)

ತೆರೆದ ತೋಳು

(ಒಂದಾದವೆರಡು ಹೋಳು !)

ನಗುವು ಬಿಕ್ಕು

(ಒಲುಮೆಯಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು !)

ಸಂಸಾರ

ಹುಡುಕ್ತಾನ ಹಿಗ್ಗಿನಾ ದಾರಿ, ಹುಡುಗ ಸುಖದುಃಖ ಸಾಗರಾ ಸೇರಿ
ಮದುವೀಯ ಹಡಗವನ್ನೇರಿ
ಹುಡುಕ್ತಾನ ಹಿಗ್ಗಿನ ದಾರಿ || ಪ ||

ಪೌರಾಣಿಕ:—

“ ಭೀಮಾರಿ ಪುರಾಣದ ಕಥೆ ಏನು ಸತಿಪತಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿದಾ ಗತಿ
‘ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಕಾಮ ’ ಅಂತ ಕೇಳಿ
ಅಳತ ಅದ ಗಾಳಿ
ಸುಗ್ಗಿಯೆದೆ ನೀಳಿ
ನಾ ಸಿನಗ ಕಾಮನ ಮೂರ್ತಿ ನೀನು ನನ ಪೂರ್ತಿ ರತೀಯೇ ಸತಿ
ಭೀಮಾರಿ ಪುರಾಣದ ಕಥೆ ” ೧

ಕಾವ್ಯರಸಿಕ:—

“ ಏನೈತಿ ಸುಗ್ಗಿಯಾ ಹುರುಡು—ಯಾಕ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ತಿಂಗಳಾ ಬರಡು
ಬೇಕ್ಕಾಕ ಮಾವನ ಕಾಡು
ಕೋಗಿಲದ ಹಾಡು
ಅಗಲಿಕೆ ಕೇಡು
ನಿನ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಗ ಸಿಕ್ಕಿತಿ ಸುಗ್ಗಿಸ್ವರ್ಗಕ್ಕ ಸಾಕು ತೋಳೆರಡು
ಏನೈತಿ ಸುಗ್ಗಿಯಾ ಹುರುಡು ? ” ೨

ವ್ರತಿ:—

“ನಿನಸ್ಪರ್ಶ ಹರ್ಷದಾ ಚಿಲುಮಿ—ಅಲ್ಲಿ ನೀರಾಟವಾಡತದ ಬಲುಮಿ
ನೀನಂತಿಯಂತ ನಾ ನೀರ
ನೀನ ಆಹಾರ
ಮತ್ತು ನನ ನೀರ
ಗಾಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಮೈಸೊಂಕಿ ಹೊತ್ತಿತ್ತ ಬೆಂಕಿ ಕಮ್ಮರನ ಕುಲುಮಿ
ನಿನ ಸ್ಪರ್ಶ ಹರ್ಷದಾ ಚಿಲುಮಿ ”

೩

ಕೌಟುಂಬಿಕ:—

“ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕದಕಣಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನೀ ಚೊಕ್ಕು ಚಿಂತಾಮಣಿ
ಮಾತೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನ ಎಳೆ
ಬೇಸಿನ ಥಳಿ
ಹಿಗ್ಗಿನ ತೊಳೆ
ಮುಂಗಯ್ಯವಸ್ತ್ರಾಲಿ ಮುದ್ದುಂಡು ಜೀರತವ ಮುದ್ದುಮಾತಿನ ಗಿಣಿ
ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕದಕಣಿ ”

೪

ಕನಸಿಗ:—

“ನಾ ಕಂಡ ಬೆಳಕಿನ ಹಣ್ಣು ನೀನು ನೀನಲ್ಲ ಚಿತ್ರದ ಹೆಣ್ಣು
ನನಗ್ಯಾಕ ಹುಚ್ಚಿನ ಚೊಂಕ
ಎವಿಗಳ ಜಿಂಕ
ಕಣ್ಣುಗಳ ಸುಂಕ
ನನ ಚಿತ್ತದಾಗಿನ ಚಿತ್ರಗಾರ ಬರೆದಾನ ಚಿತ್ತಕ ಕಣ್ಣು
ನಾ ಕಂಡ ಬೆಳಕಿನ ಹಣ್ಣು ”

೫

ಮುಗಿತಾಯ:—

ನೆರಿತದ ಚಿಕ್ಕಿಗಳ ಚಾತ್ರಿ ಮುಗಿಲಿನ್ಯಾಗ ದಿನದ ದೇವರ ಯಾತ್ರಿ
ಮನಿಮನಿಗೆ ಜೋಡಿಯ ಬಿಟ್ಟಿ
ಪ್ಪಿಯು ಮಸಮುಟ್ಟಿ
ಜೀನಹುಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿ
ಅವೃತಂತ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಸತಾವ ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣ ಮಿಟಕತದ ರಾತ್ರಿ
ನೆರಿತದ ಚಿಕ್ಕಿಗಳ ಚಾತ್ರಿ

೬

ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪೋಲೆ

(ಜಯವಿಟ್ಟು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಅಮೋಲಿ ಓದಜೇಕು)

	ಪುಟ	ಸಾಲು	ತಿದ್ದುಪಡೆ
ಕವನಸಂದರ್ಭ	೧೮		ವರ್ಣಾವಿರಾಮ ಬೇಡ
ಪ್ರಳಯ ಸೃಷ್ಟಿ	೮		ಒರಿಬಯಲನಿರ್ವಚನ (ಅನಿರ್ವಚನ)
ಮೂರ್ತಿ	೫	೬	ಮೊಗ್ಗಿ
,,	೬	೧೨	ಒಲಿತು
,,	೮	೧೨	ಪಡೆದಭಂಗ (ಅಭಂಗ)
,,	೧೨	೧೩-೧೪	ಭೂಷಣಗಳನಿಟ್ಟು
,,	೨೦	೨	ಸಮರ್ಥ

ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ

(ಹರಕೆ) ೧೩ ನೆಯ ಸಾಲು ಹೀಗಿರಬೇಕು:—

ದಯನ ಮೂಸಿಸಿ ಬಿಡುವ ತುಂಬಿ ಬರದಿರು. ನವೋ—

೧೫ ನೆಯ ಸಾಲು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಅದು ಹೀಗಿರಬೇಕು:—

ನಿನಗೆ ಕಾಮವಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಚಂದ್ರಮ ಚಿಕ್ಕಿ

,, ೩ ೯ ಬಂದು

,, ೮ ೬ನೆಯ ನುಡಿ ೪ನೆಯ ಸಾಲು

ಕುಣಿದು

,, ೯ ೫ನೆಯ ನುಡಿ ೨ನೆಯ ಸಾಲು ತೊರಿ

,, ೧೪ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ತಪ್ಪು ಬಿದ್ದಿವೆ.

ನುಡಿ ನುಡಿಯೊಳಗಿನ ಎರಡನೆಯ ಚರಣ ಎರಡು ಸಲ ಹೇಳಬೇಕು.

,, ೧೫ ೬ ಗದ್ದಬೆರಳು

,, ೧೬ ೧೦ ಹುರುಡ

,, ೧೮ ೬ ಚಿಕ್ಕಿಗಳ

ರಸಿಕರಿಗೆ ರಸದೂಟ !

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತರ

ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ

ಎಂಬ ಪ್ರಕಟಿತ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು

ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವು

ಬೇಗನೇ ಹೊರಬೀಳುವದಿದೆ

ಗರಿ

ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ

ಬೆಲೆ ಒಂದೇ ರೂಪಾಯಿ

ವಿನಾಯಕ (ಪ್ರೊ. ಗೋಕಾಕ) ಇವರ

ಕಲೋಪಾಸಕ

ಎಂಬ

ನೀಳಿ ವಿತಗಳ ಸಂಗ್ರಹ

ಬೇಗನೇ ಹೊರಬೀಳುವದು

ಶ್ರೀರಂಗ (ಪ್ರೊ. ಜಹಗಿರಬಾರ) ಇವರ

ಹೆಸರಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ

‘ಹರಿಜನ್ವಾರ’

ಬೇಗನೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು

ವಾಚಕರು ತ್ವರೆ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಬರೆಯಿರಿ:—

ಗೋ. ವೆ. ಚುಳಕಿ

ಸಾಧನಕೆರೆ, ಧಾರವಾಡ

